

BİR ÖMÜR YETECEK VEDA

Yahya Sinvar'a...

Aynı anda

bu kadar ağıt

ve bu kadar direniş

Şaşkına dönüyor

Kalbim.

Bir ömür yetecek

cesaret biriktiriyor

kendine

bir ömür yetecek

hüzün;

yalnız bir kahramanın

gidişiyile ...

Dağlar

gidişleriyle

sarstılar hep

dünyamı nicedir.

Avuçlarımda

Uhut'tan kalma hurmalar

Cennet'in kokusunu alanlar,

artlarına bakmadılar

hiç...

Durup durup

bir miktar

izin veriyorum

yağmurlara.

Bu vedayı

uzunca bir süre

soluklansın

kalbim istiyorum.

Unutmayayım,

Alışmayayım

İstiyorum.

Gözlerimi çalması

İstiyorum dünya,

günlerime dokunması.

Aynı anda

bu kadar onur

ve bu kadar hüzün

şaşkına dönüyor

kalbim...

Tüm kelimelerimin sonu

direnişe çıkıyor.

Enkazdan kalan koltukları

seviyor şimdi

yüreğim.

Yıkılmadan,
üzerinde meydan okunan...
Yumuşak, içine gömülüp
konfor solunan değil!
Dünyaya çakılan
koltuklar değil!
Dünyanın kalbine
bir hançer gibi saplanan
Ve sonra
taptaze bir umut,
yepyeni bir nefes olan...
Kahramanlığın
gizlenemez yüzüyle
tanışıyorum
o birkaç anda.
Sızlıyor sağ kolum
Zalime atılmış bir taş olmayı
yeğliyor.
Enkaz altından
dağ gibi bir çınar
fişkırıyor.
Kana kana içiyor
gözlerimiz
koca bir
vedayı.

Bir mr yetecek

DİRENİŞ biriktiriyor.

Bklyor boynumuz

bir ŐEHADET

mjdesine.

l demeyin onlara,

asıl len bizleriz.

Raziye Nur zkse